

Scenhäfte

RESENÄRER DEL 2

ETT SCENARIO I ALL ENKELHET AV TOBIAS WRIGSTAD

Hur detta häfte är organiserat

Scenhäftet innehåller information om samtliga scener presenterat i kronologisk ordning. Varje scen innehåller rubrikerna **Inledningstext** (efter vilken eventuell inledande text presenteras), **Mål med scenen** (efter vilken scenens mål och hur scenen är tänkt att fortlöpa presenteras), **Roller** (efter vilken ingående roller listas), **Tid** (efter vilken aktuell dag presenteras), **Speciellt** (efter vilken eventuella speciella anmärkningar görs) samt **Avsluta scenen** (efter vilken information om hur scenen bör avslutas presenteras). Rubrikerna har satts ut även där text saknas. Samtliga monologer är samlade i ett separat monologhäfte så att man slipper släpa på scenhäftet hela tiden.

Lästexterna

Lästexterna är av varierande längd. Ibland kan de vara ganska långa, se t.ex. **ÄLGJAKT-LAGET #1**, eller korta, se t.ex. **BILDANDET AV DEN MAGISKA CIRKELN**. Tanken med lästexterna är att de skall förmedla en stämning och en fart i spelet. Meningen med texterna är inte att ni skall stå och läsa dem innantill – ni skall dramatisera dem! Det finns ingenting tråkigare än spelledare som står och läser ur ett papper utan att vara närvarande. Ni måste använda er av hela er arsenal, artikulera, gestikulera. Detta är naturligtvis självklarheter, men det skadar inte att sägas en gång till. Det är inte intressant exakt vad som står i texten, ingen kommer att gå omkring och kontrollera att du läser just den texten som står skriven i häftet, du får göra vad du vill med texterna, inklusive slänga dem i papperskorgen. Det är viktigt att orden som du använder när du läser texterna är dina egna ord (förutom när tvärtomeffekten är avsedd), så ta dig därför friheten att ändra som du vill i texterna: lägg till, dra ifrån, skriv nytt, ta bort. Du kanske kan använda mina texter som inspirationskälla för att skriva egna. Allt beror naturligtvis på hur mycket tid du har. Skriver du egna texter eller gör större ingrepp vill jag gärna ha en kopia!

Om scenerna

Salaligan är tänkt att spelas ungefär som det presenteras i Scenariot i korthet i Spelledarhäftet. Scenerna i detta häfte är ett försök att bena upp den historien så gott det går, men kan naturligtvis inte vara annat än punkter på historielinjen. Med andra ord är scenerna inte helt uttömmande och det är heller inte så att de alltid glider in i varandra – ibland krävs viss handpåläggning från spelledaren för att scenariot skall flyta smärtfritt. Innan du läser igenom scenerna bör du ha läst Scenariot i korthet.

Observera att det finns två sätt att spela scenariot: antingen med dessa scener och rollhäften eller med hjälp av nyckelpunkter. Se slutet av Spelledarhäftet.

Författarens monolog #1

Samtliga monologer finns samlade i ett separat häfte.

Sigge + Lena = Sant

Inledningstext

Torsdagen den 31 maj 1973

Glöm inte bort att det är författaren som läser texten!

Det är viktigt att du verkligen dramatiserar de textstycken som skall läsas upp så att det inte bara blir tråkiga pauser i spelet. De skall tillföra någonting och inte oavsiktligt förstöra farten. Skriv om texterna och ändra i dem efter din egen smak och ditt eget huvud. Det är dina egna ord du skall använda, ord som ligger bra i din mun!

Ljuset i lektionssal 601 på Linköpings universitet var dovt och milt. Det strilade in mellan fibrerna i det gråa säcktyget som hela salen var draperad med. Hela salen var klädd i solkigt, grått tyg som på några ställen var målat i bjärta färger; blått, grönt, och gult. Här och var syntes bokstavs- och sifferbeteckningar i tyget, tydligt ditsprejat med schabloner: »1-0-1-8», »SSFL», och några andra bakvända, svårlästa tecken. Det var gamla övningsfallskärmar, och här och var syntes de tre ditsprejade kronorna vars färg flutit ut i tyget. Fallskärmarna var fästade i taket med rep och hängde som ett grottak över studenternas huvuden. Bakom tyget lyste lysrörslamporna så att det blev ljusare fläckar med viss periodicitet. Här och var låg målarpytsar och penslar med intorkad färg. Det luktade terpentin, eller snarare gammal sjöbod.

Hela idén var att inge en känsla av återgång till moderlivet. Nästan hela kollegiet hade motsatt sig idén, men kårens representanter hade inte vikit en tum. Man hade provat samma sak i Amerika och med spännande resultat. Studenterna skulle invaggas i trygghet, deras lärdom skulle ges dem på den tryggaste av alla platser där stress, tentamens- och prestationsångest inte kunde nå dem. Och vad kunde vara en tryggare plats än moderlivet? Nästan hela kollegiet hade motsatt sig idén.

Mot bakgrund av den omålade säckväven satt Sigge på katedern. I ena handen hade han ett vattenglas och med den andra stödde han sig så att han kunde luta sig bekvämt bakåt och blicka ut över sitt auditorium. Där var Annika, Sara, Niklas, Johan P och Johan N, Lisa och, förstås, Lena, Håkan och Torsten. En dag skulle han lära sig alla andras namn också, men än så länge hade det räckt att lära sig namnen på pratmakarna.

Mål med scenen

Scenen tar sin början i en lektionssal på universitetet i Linköping. Sigge föreläser. De diskuterar tre viktiga frågor, speciellt i relation till årets 1:a-majtåg som slutade med kravaller på vissa håll. Man talar om Civil olydnad, om att ge sitt liv för en kamp och om att kämpa en kamp som man på förhand vet är förlorad. De tre kamraterna Lena, Håkan och Torsten stannar kvar litet med Sigge för att avsluta diskussionen och också för att Lena skall få vara »ifred med Sigge». När nya studenter anländer för att

Den första delen av scenariot handlar alltså om att bilda *gruppen* bestående av de fyra huvudpersonerna. Lena, Håkan och Torsten är redan en grupp som känner varandra sedan gammalt. Det är Sigges uppgift att ta sig in i gruppen vilket han gör via Lena.

ta lektionssalen i besittning flyttar man sig till den ännu inte öppnade puben till vilken Torsten har nyckeln och där utspelar sig förmodligen resten av scenen.

Detta är den första scenen i hela scenariot. Den kan därför få ta litet extra tid att spela, men inte för lång eftersom ni förmodligen bara har fem timmar till ert förfogande. Det är alltså viktigt att spelarna redan här vänjer sig vid att gå vidare på det sätt som används i scenariot. Scenens mål är med eller mindre att visa kamratskapen mellan Lena, Håkan och Torsten och hur Lena kommer att bli tillsammans med Sigge. Om scenen får en »erotisk laddning» mellan Sigge och Lena är det naturligtvis underbart, men det är svårt att skapa – speciellt i första scenen i scenariot. Här har du dessutom full möjlighet att använda dig av små biroller i form av stroppiga universitetslektorer eller medkursare.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten.

ROLLKORT: S1, L2, H3 och T4.

Tid

Torsdagen den 31 maj 1973

Speciellt

Scenen bör sluta med att Sigge tar mod till sig och stryker Lena över kinden, men det behöver inte sluta så. Huvudsaken är att Sigge och Lena på något sätt inser att de är förälskade i varandra och stämmer träff eller börjar kyssas passionerat eller liknande. Det skall bli en naturlig övergång från att de tar sina första trevande steg i ett kärleksförhållande till ett skutt i tiden en vecka när de vaknar en tisdagsmorgon i Siggas säng via scenen **MIDDAG HEMMA HOS LENA**.

Avsluta scenen

Se ovan.

Middag hemma hos Lena

Inledningstext

Onsdagen den 6 juni [sex dagar senare]

Lenas mamma hade tjatat och tjatat på att man skulle bjuda hem honom – pojkvännen. »Det var ju så länge sedan» och »Tänk att ni hittade varandra så här igen», sade hon litet sentimentalt upprepade gånger och bläddrade i gamla fotoalbum. Lena ville helst be sin mamma hålla käften men sådana ord fick man ta det lugnt med när pappa Lennart var hemma. Inte för att han skrek eller slogs, utan för att han var så

Ytterligare mål med middagsscenen är att skapa en bild av polisen och av Lenas nyrika familj (=borgerskapet) som passar för Sigge att snedvrída när han vill ha Lena, Håkan och Torsten till »sin Salaliga».

ROLLKORT: S5 (Johnny), och T6 (Gunilla).

fruktansvärt omständlig. Hon kunde hans väl inrepeterade föreläsning om svordomar och »på hans tid» utantill vid det här laget och skulle inte klara av att höra den en gång till. Då skulle hon gå i taket, Lena alltså. Nu var det i alla fall klippt. »Nej, han kan inte då; nej, det är omöjligt, nej inte då, inte i morgon, om du hade frågat litet tidigare kanske.» Lena hade in i det längsta kämpat emot men när hennes mamma av en ren händelse hade sprungit på honom i Sabis-butiken när han var i trakten för att hälsa på sina föräldrar var det kört. Nu låg gula, överblivna påskservetter på bordet och hela huset doftade av nybakt och ugnstekt falukorv. Lennart hade varit på systemet och köpt »ett fint litet rött» som han säkerligen bett personalen leta fram. Mormors glas och silverbesticken från faster Anna-Lisa fanns också på plats. Det var bara huvudpersonen som saknades.

Mål med scenen

Middagsscenen hemma hos Lena är till för att frammana litet ångest hos Håkan. Eftersom han älskar Lena kan han inte annat än att genomlida middagen. Om Håkan skulle sabotera allt genom att avslöja allt kan Lena släta över det hela genom att ljuga om att hon och Håkan har grälat och att »*det var väl barnsligt, Håkan, att hålla på så här!*». Se då till också att Håkan blir förkrossad över att han varit »*så elak*» mot Lena och så är vi tillbaka där vi började.

Middagsscenens dramatik ligger i att Håkan inte är Lenas riktiga pojkvän och således är det viktigt att han får lida för det. Scenen kan vara alltifrån en perfekt familjemiddag till en scen ur ett Lars Norén-drama. Huvudsaken är att man får träffa Lena och Håkan, och att Håkan får svettas litet. Sigge vet ingenting om middagen och det är möjligt att han ringer under scenen för att fråga Lena varför hon inte är hos honom. Han förställer då rösten och låtsas vara någon annan. I värsta fall Håkan.

Roller

Lena, Håkan, Johnny (Lenas bror), Gunilla (Lenas mamma) och Lennart (Lenas pappa)

Tid

Onsdagen den 6 juni 1973

Speciellt

Se till att Johnny och Gunilla börjar gräla med varandra. Lennart är jovialisk och ganska »grabbig» i sin attityd till Håkan, något som inte Gunilla heller gillar. Lennart har förövrigt en mustasch av det slag som omnämns i scenariots inledning.

Johnny skäms för sin revolterande syster och hennes naiva åsikter.

Avsluta scenen

Scenen kan sluta på ett antal olika sätt beroende på stämningen i scenen. Helst av allt slutar det med att Lena deklamerar att hon och Håkan skall ge sig av hem till Håkan. När de kommer ut på gatan och kommit utom synhåll från huset tackar hon honom och sticker iväg till Sigge.

Sigge och Lena i säng

Inledningstext

Fredagen den 8 juni

Det hade varit en fantastisk vecka – de hade bara skitit i allt. Sigge hade sjukanmält sig och Lenas föräldrar hade sedan länge gett upp tanken på att få henne att sova hemma på nätterna.

Formerna under täcket avslöjade att det var två personer i sängen, men de var så omslingrade runt varandra att det var svårt att säga vid en första anblick. Ljuset sken in under den mörkblå rullgardinen och kröp upp för täcket och upp för Siggas bröstorg och hals. Det fanns inte en led som inte var öm. Han rörde sig försiktigt och kisade med ögonen i morgonsolen. Han hade sparkat av sig täcket över högerbenet och halva kroppen kändes kall och nästan litet frusen. På vänstersidan var det varmt, nästan svettigt. Där låg Lena ihopkrupen tätt intill honom, med huvudet på hans arm och sin vänsterarm om hans bröst. En liten salivpöl på kudden. Han sträckte sig reflexmässigt efter cigarettpaketet och tände en cigarett.

Mål med scenen

Detta är den första »vändpunkten» i scenariot. Sigge berättar om sin »idé» för Lena och övertygar henne om att delta i avslutandet av Thurnemans stora konst. Scenen tar sin början i Siggas säng där de två älskande, Sigge och Lena, ligger sedan en vecka tillbaka som två hormonstinna tonåringar som just upptäckt sex. Sigge är förmodligen den som »leder samtalet» och släpper på information och njuter av att berätta om sin idé för Lena. Lena är nog först tveksam men vänder så småningom om blir lika begeistrad som Sigge. Det är viktigt att det kommer fram att Sigge verkligen tycker att det är ett konstverk, att det är sinnrikt och värdefullt. Om detta får Sigge att framstå som mentalt handikappad har vi bara kommit sanningen närmare. Scenen skall i stor sätt innehålla presentationen av idén, vad som måste göras för att avsluta verket etc. Om spelaren som spelar Lena blir väldigt negativ kan man t.ex. ta en haschcigarett innan man gör ännu ett övertalningsförsök eller slå i Lena att det hela måste vara »ett skämt eller ett slags spel». Huvudsaken är inte att Lena verkligen tror att man

Om Sigge har problem att övertyga Lena kan han behöva litet hjälp. Hjälp Lena att se verkligheten genom Siggas ögon, referera till Johnny och Lennart och Lenas egen önska att leva på riktigt. Samma sak gäller i diskussionen i scenen **BILDANDET AV DEN MAGISKA CIRKELN** för Håkan och Torsten.

skall göra allt vad Sigge säger utan att hon är med på hans idé. Nästa steg är nu att övertyga Håkan och Torsten.

Roller

Sigge och Lena

Tid

Fredagen den 8 juni 1973

Speciellt

Under denna scen skall även Lena avslöja för Sigge hennes upptäckter om sin sexualitet. Detta är viktigt eftersom Sigge kommer att avslöja detta senare i **DRÖMSCEN #1**.

Avsluta scenen

Scenen skall avslutas med att man kommer fram till att inviga Håkan och Torsten. Lena är inte van att ha hemligheter för dessa två och de är dessutom schysta killar. Scenen kan lämpligen avslutas med två telefonsamtal – ett till Håkan och ett till Torsten. Dessa spelas naturligtvis och Håkan och Torsten får komma över till Siggas lägenhet. Detta sker i nästa scen, **BILDANDET AV DEN MAGISKA CIRKELN**.

Bildandet av Den Magiska Cirkeln

Inledningstext

Sigge var uppspelt och nervös. Han kastade på sig en morgonrock och gick av och an i lägenheten, plockade bland böcker i bokhyllan, slog upp dem på ett bokmärke, läste och antecknade något. Allt skulle bli perfekt, allt skulle ske enligt manualen.

Mål med scenen

För bildandet av den magiska cirkeln har Torsten och Håkan bjudits in till Siggas lägenhet för att bilda en förening. Både Torsten och Håkan måste naturligtvis gå med på detta för att scenariot skall fortskrida. Sigge och Lena skall, precis enligt den mall av hur det gick till som Sigge har, inviga Torsten och Håkan i föreningen (Lena och Sigge också). De nyinrigda får veta av Sigge vad som skall hända och allt är omgivet med en viss »mystik». Denna scen får gärna övergå i en slags privat fest där alkohol och annat konsumeras innan både Håkan (som har en tentamen i övermorgon) och Torsten (som har sitt fylla till mamma att sköta om) måste tillbaka till sitt.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

ROLLKORT: S7, och L8.

Tid

Sent på kvällen fredagen den 8 juni 1973

Speciellt

Ingenting.

Avsluta scenen

Se till att både Torsten och Håkan åker hem till sitt. Om Sigge säger »du får gärna kinea här» vill nog inte Håkan höra Sigge och Lena älska genom de tunna väggarna och Torsten har som sagt sin mamma att ta hand om.

Författarens monolog #2

Samtliga monologer finns samlade i ett separat häfte.

Avfärd

Inledningstext

Sigge svettades floder under natten. Lena vaknade av att han gnydde i sömnen och tog med sin hand över hans panna för att se om han var febrig. Hon fick inte mycket sömn själv den natten. Håkan och Torsten vandrade hem i juninatten med många intressanta tankar som säkerligen föresvävade dem under nattens drömmar. Torsten baxade sin mamma uppför trappan till badrummet, duschade henne, torkade henne och lade henne att sova i den stora dubbelsängen. Han försökte ringa till Nina, men det var upptaget. I sin svartsjuka ringde han på måfå några nummer till killar i Ninas kurs, bara för att se om de också satt i telefon klockan halv tre en lördagsmorgon, men det gjorde de inte. Förmodligen hade hon lagt av luren. Håkan somnade med kläderna på över en kursbok.

När Sigge vaknade hade han hela sin framtid utstakad för sig.

Mål med scenen

Dagen efter Bildandet av den magiska cirkeln kallar Sigge och Lena in Torsten och Håkan till föreningens första »exkursion». De ljuger ihop någonting om fältarbete i kursen Moderna politiska tongångar, och ser till att Torsten lånar sin mammas bil. De fixar också litet skjutvapen, förmodligen utan att Håkan får veta, och sticker iväg. Scenen utspelar sig dels hemma hos Sigge när man ringer efter Håkan och Torsten, och dels hemma hos Lena där man stämmer möte senare på dagen. Hemma hos Lena i familjen Binges radhusvillan tar Lena chansen att visa Sigge runt och när de kommer

in i Lenas flickrum lägger de sig ned på sängen utan att ta hänsyn till Håkan och Torsten som väntar nere i köket. Sedan ger de sig av.

Denna scen är mer eller mindre en lång bilfärd och den får gärna ta den tid den tar. Men ett par ungdomar i bil kan vad som helst hända – alla som någonsin bilat till ett långväga konvent vet precis vad jag menar. Det måste kissas och ätas och mystiska vägpartier undersökas. Alla utom Sigge ser resan som en ren nöjesträpp. Se till att scenen inte tar för lång tid bara om tiden är begränsad.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Lördagen den 9 juni 1973

Speciellt

Under visningen av huset älskar Sigge och Lena på Lenas säng i hennes flickrum. En »sexscen» är ganska svår att spela med de flesta spelare och detta löses lämpligen med en klassisk teknik: När Sigge och Lena glider ned på sängen för spelledaren över fokus på Torsten och Håkan som väntar nere i köket och som får samtala med Lenas pappas Lennart, som kanske till och med är uppe och knackar på dörren till flickrummet. Sedan kommer Lena och Sigge tillbaka med veck i kläderna och tillrufsade frisyrier.

Mitt under resan spelas den första parallellhandlingsscenen. När spelarna blir hungriga och måste äta svänger de in på en vägkrog. Låt dem spela en stund på vägkrogen, äta sunkig mat och gör dem uppmärksamma på att det sitter fyra poliser på bågande plaststolar vid ett fönsterbord i matsalen. När de tankat och åker iväg börjar parallellhandlingen. Den utspelar sig på vägkrogen samtidigt som spelarna är där och spelarna är nu de fyra poliserna som satt och åt samtidigt som de (se nästa scen, vägkrogen). När vägkrogsscenen har spelats klart återgår vi till handlingen i denna scen som om ingenting hade hänt. Låt spelarna fortsätta åka en stund innan vi går vidare till scenen plånboken där poliserna kommer in igen.

Avsluta scenen

Scenen kanske egentligen borde heta Bilfärden. Den avbryts vid fyra tillfällen i scenerna **VÄGKROGEN, PLÅNBOKEN, HÅKAN OCH SIGGE I BILEN #1** och **LENA OCH TORSTEN PÅ TOALETTEN #1**. När dessa scenen äntligen är till ända är det dags att avsluta bilfärden och leda över handlingen till scenen **ANKOMST TILL SUNDSMARGÅRDEN**.

Väggkrogen

Inledningstext

Lördagen den 9 juni

Mitt första besök i en polisbil gav mig en insikt i polishumorn som jag sent skall glömma. Ett anrop över polisradion fick min värd att trycka gaspedalen i botten och susa fram på vägarna med sirenerna tjutande och blåljusen blinkande. Det var bråttom, sades det mig – man hade en »LR30». Jag tryckte i baksätet med min kamera och väntade spånt. Jag föreställde mig en kollision mellan en lastbil och en minibuss med ett fotbollslag bestående av pojkar i 12-årsåldern. Men icke. Polisterminologin erbjuder många fantasifulla termer såsom LR30 och KR15; lunchrast 30 minuter respektive 15 minuters kafferast. Jag satt där på väggkrogen och hade huvudet fullt av bilder på överkörda ljushyllta fotbollsgrabbar. Fick inte ned en bit.

Mål med scenen

Denna scen utspelar sig på samma väggkrog där våra kära ungdomar just äter sig mer eller mindre mätta. Ett antal poliser sitter vid ett plastbord vid fönstret och äter sin lunch eller middag. Avsikten med scenen är att spelarna skall få träffa de poliser som de så småningom skall komma att ta av daga och att dessa poliser skall visa sig som varandes precis vad Sigge utmålade för dem. Om inte bara spelarna utan även rollerna får stifta en kort bekantskap med poliserna är det naturligtvis ännu bättre. Poliserna sitter och diskuterar och tar en paus från dagens ansträngande jakt på fartsyndare, snattare och trädskrämmare.

Under scenen går en av poliserna fram till ungdomarnas bord och jävlas med Torsten genom att hävda att bilen är anmäld stulen.

Roller

Hermansson, Hammerdahl, Palmgren och Ljunglöf

ROLLKORT: S9 (Palmgren), L10 (Beckman), H11 (Hermansson) och T12 (Hammerdahl).

Tid

Lördagen den 9 juni 1973

Speciellt

Ingenting.

Avsluta scenen

När scenen avslutas går vi tillbaka till Sigge, Lena, Håkan och Torsten i bilen.

Håkan och Sigge i bilen #1

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

Sigge och Håkan är ensamma i bilen på rastplatsen när Lena och Torsten är på toaletten. Sigge berättar för Håkan om vad som skall ske och pratar dessutom en del med honom om förhållandet till Lena. Scenen skall helst få en air av ett samtal från en man till en annan och låt gärna Lenas och Torstens återkomst från toaletten avbryta scenen när den är som mest hetsig, spännande eller har en »dramatisk höjdpunkt».

Roller

Sigge och Håkan

Tid

Lördagen den 9 juni 1973

Speciellt

Ingenting.

Avsluta scenen

Scenen tar slut när poliserna åker därifrån och Torsten och Lena kommer tillbaka från toaletten. Naturligtvis kan scenen avslutas på annat sätt. Håkan kan bli förbannad och lämna bilen, eller något annat som ter sig lämpligt när scenen spelas.

Lena och Torsten på Toaletten #1

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

När man äntligen når rastplatsen kastar sig Lena ur bilen för att gå på rastplatsdasset. Torsten passar också på eller så blir han utkörd ur bilen av Håkan och Sigge som vill ha ett privat samtal. Torsten och Lena befinner sig nu ensamma på rastplatstoaletten. Torsten lättar sitt hjärta för Lena som börjar bli trötta på alla dessa såpaliknande dramer som tycks kretsa kring hennes person. Exakt hur denna scen förlöper förtäljer inte historien. Se bara till att Lena inte kommer utrusande mitt under **SIGGE OCH HÅKAN I BILEN #1**. Det kan mycket väl bli spänningar i gruppen efter detta, men troligast är att alla håller god min.

ROLLKORT: S13.

Roller

Lena och Torsten

ROLLKORT: T14.

Tid

Lördagen den 9 juni 1973

Speciellt

Det sitter en man på en av toaletterna spelad av spelledaren. Vem denne man är beror helt på vad scenen behöver. Han sitter och läser tidningen och tar det lugnt. Ta chansen och visa spelarna hur man skall spela genom att inta positionen på en stol med byxorna neddragna till knäna och en tidning. Denne man kan ta sig ut och börja konversera Lena och Torsten om det skulle behövas, harkla sig för att störa dem om de går för långt etc. Kanske kan han sitta där lugnt hela scenen utan att behöva göra annat än att läsa tidningen. Kanske är det rentav författaren som sitter där?

Avsluta scenen

Scenen avslutas på lämpligt sätt beroende på hur den fortlöper. Torsten och Lena kommer tillbaka till bilen där **SIGGE OCH HÅKAN I BILEN #1** just avslutats.

Ankomst till Sundsmargården

Inledningstext

Sundsmargården var gammelgård med två små flyglar och en större huvudbyggnad. Vägen fram till gårdsplanen där vildvuxet gräs slogs med ogräs om ytan var dåligt grusad och okrattad. Det var inte förfallet, ännu. Bara oskött.

Mörkret sänkte sig runt gården och träden syntes som svarta silhuetter mot den molntäckta natthimlen. Det lyste ur ett litet fönster i mittbyggnaden, annars var det släckt och tyst. Torsten vred om nyckeln i bilen och strålkastarljusen och radion dog. Nu kunde man höra nattljuden – insekter, prassel och vinden i träden och buskarna. Det värkte i deras ryggar och ben. Bilfärden hade varit lång och påfrestande i den trånga och dåligt fjädrade bilen. De sträckte på sig bäst de kunde och det knakade i ryggar och leder. Ytterligare ett fönster tändes i huvudbyggnaden samtidigt som det andra släcktes. Det knäppte till i den heta bilplåten.

Mål med scenen

Mörbultade och med träsmak kommer de slutligen fram till Sundsmargården där Thurneman växte upp och där den ursprungliga magiska cirkeln bildades. Det är nästan mörkt ute och det lyser i ett litet fönster i huvudbyggnaden. Gården bebos nu av änkan Mathilda Sjöström. Namnet Mathilda är valt med avseende på mordbranden

i Västerfärnebo när Mathilda Blomkvist bränns inne. Om spelarna så småningom vill elda upp denna änka är det alltså helt okej, men se till att det inte blir för många bränder, bara.

Gumman Mathilda är liksom poliserna väldigt sympatisk och vänlig. Hon låter mer än gärna ungdomarna bo i »lillstugan». Hon serverar dem dessutom litet mat och konverserar dem. Hon får inte så ofta besök och detta är en högtidsstund för henne. Hon är besatt av att hon snart skall dö och gör gärna små skämt om sin förestående bortgång. För henne är det ett sätt att distansera sig från döden, en försvarsmekanism, och för andra är det inga skämt utan snarare morbida kommentarer. Hon går med på det mesta och skänker gärna bort skrot och skräp och kräver ingenting i utbyte av spelarna annat än det trevliga sällskapet.

Ungdomarna blir alltså inhysta i »lillstugan» som uppenbarligen har använts som förvaringsplats de senaste åren. I denna bråte återfinns ägodelar som har tillhört de förra ägarna, bland annat några av Thurnemans redskap för seans, såsom olja och rökelsekar. Här håller Sigge sin första seans precis som Thurneman gjorde för över fyrtio år sedan.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten (Spelledarstyrd roll: Mathilda Sjöström)

Tid

Sent lördagen den 9 juni 1973, det är nästan mörkt ute

Speciellt

Spelarna kan naturligtvis ha ihjäl gumman (varför de nu skulle göra det!) och ta gården i besittning. Se till att de hittar attiraljerna som de behöver för seansen.

Avsluta scenen

Scenen går över i Seans enligt Sigge när det blir dags för Sigge att hålla seansen.

Seans enligt Sigge

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

Nu påbörjas till slut tavlan. De har tagit sig hit, men det är ingenting mot fortsättningen. Nu skall de påbörja förfärdigandet av tavlan. Sigge har allt som behövs. Han har dessutom orden som Thurneman använde för att göra sina medbrottslingar till

kalla och känslolösa mordmaskiner. Det är precis vad vi skall göra av våra ungdomar i Salaligan. De rotar runt i lillstugan och hittar en hel del som tillhörde Thurneman som beskrivits ovan. De måste nu välja ett medium och sedan sätta igång med seansen. Hur seansen skall gå till är upp till Sigge och finns löst beskrivet i Siggas häfte om Salaligan. Som medium väljs förmodligen Lena eftersom Thurnemans första medium var en kvinna och så sätter de igång. Nu eller tidigare skall också Sigge avslöja den egentliga planen – varför de gör denna resa. Som tidigare nämnt är det förmodligen ingen av rollerna som tror att man kommer att genomföra allt, kanske inte ens Sigge, men det är före seansen. Efter seansen (som faktiskt fungerar) kommer Siggas idéer inte att te sig speciellt hemska. Inte alls faktiskt. Påpeka gärna detta för spelarna, att något har förändrats hos dem, de vet inte riktigt vad, men så fort de börjar oja sig när Sigge presenterar polismord med mera kan du flika in att de faktiskt bara svarar negativt av ren reflex. De har inga sådana spärrar längre.

Är man negativ mot att faktiskt ta sig för morden etcetera innan seansen så är man det inte efteråt. Eftersom ingen mer än Sigge vet vad seansen är till för, eller tror att den fungerar, borde ingen motsätta sig den.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Sent lördagen den 9 juni 1973, det är mörkt ute

Speciellt

När Sigge sätter igång med seansen kommer de att uppleva det som om de somnar, en obehaglig tung sömn som tränger sig på dem och som gör dem tunga och dåsiga. Skulle någon t.ex. försöka fly från röken från karet kommer denne att däcka efter en eller ett par meter. Väl i drömmen kommer de att utsättas för sina drömmar. Dessa finns beskrivet på separat papper i monologhäftet och lämnas ut till spelarna att läsa samtidigt som du förbereder för **DRÖMSCEN #1**.

Avsluta scenen

När alla har läst sina papper kommer de att befinna sig i stugan i **DRÖMSCEN #1**.

Drömscen #1

Inledningstext

[Läses när de alla har läst sina individuella drömmar]

I taket hängde en lampa i en solkig, vit sladd. Skärmen var orangeröd, smutsig. Glödlampan blinkade till då och då. Hela konkarongen svängde av och an i sladden och skuggorna dansade över de grova golvtilljorna.

Väggarna bestod av kvistade, avbarkade och sedan bristfälligt polerade stockar som staplats på varandra. Här och var bildades springor i träet och värden utanför gjorde sig synlig - stora, yviga grangrenar som slog emot väggarna. Vinden ven kring husknut och trädstammar och fick stammarna att böja sig så att grenarna raspade mot stockarna och mot luckorna som satts för fönstret från utsidan. Fönsterglasat var sprucket på sina ställen, skallrade litet, och splitter och skärvor hade fallit ned mellan inner- och ytterglas. Det drog från springor i golvet. En gammal stol med maläten dyna stod intill den borte väggen och en trähammare och några rostiga gamla spikar låg strax bredvid en vält verktyglåda mellan stolsbenen. När lampan svängde åt stolen till passerade den en punkt där ljuset föll i en vinkel som gav upphov till ett optiskt fenomen som fick stolen att sväva över marken för en kort sekund, innan lampan svängt fullt ut och skuggorna blev skarpa. På tillbakavägen passerades punkten igen och stolen tycktes återigen sväva.

En dörröppning utan dörr vette ut mot en liten hall som låg i mörker. Hur de kommit in i rummet visste de inte, men de hade en bestämd känsla av att de passerat genom den mörka hallen med allt vad detta inneburit i form av besynnerliga tankar och reflektioner. Resterna av ett pärldraperi hängde ned från listen och plastpärlorna slog mot varandra i vinddraget. Vinden gav ifrån sig ett kort, gällt, vinande och strax slog grangrenarna mot husfasaden igen som ett argt och intensivt regn. Fönsterluckorna skallrade mot husfasaden.

Mål med scenen

I scenen kommer Sigge att samla samman de andra spelarnas nycklar i en av Lenas strumpor till en blydagge som han sedan använder för att puckla på Lena. Han kommer att uppmana Håkan och Torsten att ta del av misshandeln. Sedan kommer han att berätta för dem hur Lena vill ha det, speciellt med avseende till vad Lena berättade för honom i scenen **SIGGE OCH LENA I SÄNG**. Om Lena inte avslöjade något i den scenen måste du ge honom den informationen, antingen innan denna scen eller under den.

Målet med drömscenen är mer eller mindre att vända Lena mot de andra spelarna. I scenen utsätter de Lena för övergrepp, såväl fysiskt som mentalt. Speciellt Lena far väldigt illa av detta, men även de andra. Det kommer att bli svårt att tala om denna »dröm» som de har haft. Lena känner sig smutsig och har problem med de andras

Här slutar scenariots första del (etablerandet av *gruppen*) och övergår i del två – *destruerandet av gruppen* – där de plötsligt inte längre vet var de har varandra, vad som har hänt eller inte och om de kan lita på varandra. Ju större kontrasten är mot nöjestrappen i del ett desto bättre.

närhet. Hon känner igen deras lukter från drömmen och mår helt enkelt fruktansvärt illa. De andra har också problem med att förstå hur de kan drömma att de skadat Lena så. Om de konstaterar att alla har haft samma dröm kommer de förmodligen att må ännu sämre. Efter denna scen bör Lena bli litet ruffare; de tankar du ger henne och reflektioner som författaren har om henne bör spegla detta och visa spelaren vägen till en något förändrad personlighet. Lena kommer nu successivt att bli »Thurneman» i stället för Sigge. Stugan som drömmen utspelas i är ett absolut rum – de kan inte komma därifrån eller göra någonting utöver att skada och vara hemska mot Lena. Att hetsa tre andra spelare mot en fjärde kan vara känsligt, speciellt i sammansatta lag, så var lyhörd för detta. Naturligtvis är det också en effekt att en spelare får känna sig litet utsatt en stund så försök inte dämpa effekten om det inte behövs. Du märker vad som kommer att gå hem eller inte och jag tänker inte stapla självklarheter på varandra.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

ROLLKORT: S15, L16, H17 och T18.

Speciellt

Författaren är välkommen att delta i scenen genom att ge reflektioner, meddela att även han är medveten om de hemligheter som Lena har avslöjat för Sigge. I denna scen skall Sigge avslöja allt han vet om Lena, speciellt de hemligheter av sexuell natur som Lena avslöjar i scenen Sigge och Lena i Säng. Om Lena inte avslöjade detta då, är det dags för författaren att göra entré och viska i Siggas öra vad Lena har berättat (men som då inte har spelats).

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att de vaknar i Sundsmargårdens lillstuga med rysligt klara minnen om vad som har skett och dessutom en viss kallsinnighet och likgiltighet som kommer att sitta i till strax efter polismorden.

Polismordens planerande

Inledningstext

Söndagen den 10 juni, morgonkröken

Den tunga, gula röken hade sedan länge försvunnit, kanske ätit sig in i gardintyget och sofföverkastet. Luften var unken och instängd, fortfarande, efter så många års stiltje i Sundsmargårdens lillstuga. Solen sken in genom de smutsiga fönstren och det drog från dörr- och fönsterkarmar. Håkan hade omedvetet rullat in sig i en matta

under natten och när hans bröstorg hävde och sänkte sig steg små dammkorn till väders och flöt runt i rummet. Under mattan fanns gamla fuktfläckar och skeletten efter pälsängrar.

Torsten gned sina stela leder efter en natt på det kalla golvet. Dammråttor hade fastnat i hans kläder och hår. Dammet i luften fastnade i hans ögon och näsa, kittlade honom i strupen när han drog efter andan. Han hostade.

Lena ryckte till och var med ens klarvaken, hon snodde runt, kom på fötter och vände sig om mot Håkan, Torsten och Sigge. Där tårar hade runnit nedför hennes kinder hade dammpartiklar fäst sig och det såg ut som svart mascara som runnit. Hon backade bort från dem, med ryggen mot dörren och händerna framför sig. Hon var skräckslagen.

Mål med scenen

När scenen inleds är Lena inte riktigt på det klara med vad som är verklighet och vad som är dröm. Hon är skräckslagen och kommer förmodligen att fly ut genom dörren. Dörren leder till det sovrum som hon sett ut till sig och Sigge och som saknar väg ut. Hon blir förtvivlad när hon inser att hon inte kan fly. Sigge, Håkan och Torsten hinner ikapp henne och kan relativt snart lugna henne. De har inte heller lyckats med att avgöra vad som var dröm eller verklighet ännu.

I denna scen besöker de det fik där en gång Thurneman satt och väntade på en taxi för att utföra det som kom att kallas för Sörbomordet. Tanken är att de skall läsa ur Siggas häfte om Salaligan om detta, men gör de inte det får författaren rycka in och berätta hur det gick till. Det är viktigt att denna information har kablat ut så att man har detta att relatera till när Håkan kopierar dådet senare.

På fiket är det dags att plocka fram kartorna och planera (ingen vet väl vad vi håller på med). Låt spelarna »lägga upp en strategi» för hur de skall utföra morden. De kommer säkerligen vid detta tillfälle att ha förstått att det inte är strategin i sig som är viktig utan spelet runt omkring den. Använd gärna deras strategi när du senare återknyter till polismorden. I övrigt är denna scen ganska odefinierad – spelarna får göra precis vad de vill innan det är dags att utföra morden. Planerar de att också försöka utföra det påföljande rånet – låt dem.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Söndagen den 10 juni 1973

Speciellt

Själva utförandet av morden skall inte spelas av de skäl som angavs i Scenariot i korthet. Om du väljer att spela detta i alla fall är det viktigt att du låter det som skall framgå ur monologerna verkligen inträffa: Lena skjuter samtliga poliser i ansiktet eftersom hon målar Siggess, Håkans och Torstens ansikten på dem; en hämnd för det som skedde i drömmen. Överlag är dådet väldigt blodigt och Håkan, Torsten och Sigge mår väldigt dåligt under tiden. Det finns kartor över polisstationen.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att du berättar att de sätter sin plan i verket. Sedan spelas den inte utan bara återberättas som en samling monologer. Monologerna skall läsas i den ordning som anges nedan. Efter monologerna befinner vi oss i Torstens mammas bruna Ford Taunus på flykt från Sala och på väg mot Sundsmargården.

Monologscener

Här följer ett antal olika monologscener. Dessa skildrar vad som skedde under genomförandet av polismorden. Monologerna är:

- ▼ **Torstens monolog**
- Lenas monolog**
- Siggess monolog**
- Håkans monolog**

och skall läsas i denna ordning efter varandra innan nästa scen tar sin början. Samtliga monologer finns samlade i ett separat häfte.

Hem till Sundsmargården

Inledningstext

Utanför fönstren rusade träden förbi på bägge sidor farligt nära. Torsten satt lutad över ratten och tryckte beslutsamt ned gaspedalen i botten. Vägen var smal och grusad. Skulle de möta en annan bil skulle olyckan vara ett faktum. Han körde på ren intuition. Mekaniskt svängde han åt vänster, höger, utan att veta vart de var på väg. Det dåligt fungerande helljuset glappade och gjorde det än svårare att hålla bilen på vägbanan.

Mål med scenen

Denna scen utspelar sig alltså efter själva genomförandet av polismorden som inte spelas utan bara skildras med hjälp av monologer. I denna scen befinner de sig någon obestämbar stans mellan Sala och Sundsmargården i riktning mot den senare.

Torsten kör med gasen i botten och stämningen är ganska panisk och tät. Först nu förstår de vad de egentligen har gjort och man kan också säga att seansens verkningar har släppt. För Sigge, Håkan och Torsten innebär detta att de plötsligt ser helt klart och mår otroligt dåligt av vad de har gjort – för Lena är det precis tvärtom. Hon är fortfarande kylig och känslokall. Hennes upplevelse av mordet var i det närmaste erotisk och hon har inga planer på att låta arbetet sluta här. Man skulle kunna säga att alla rollerna mer eller mindre tyckte om vad de gjorde (tack vare seansen) och att alla utom Lena har svåra problem att acceptera detta.

Scenen kan förmodligen delas upp i två delar: bilfärden och hemkomsten. I den första bör stämningen i bilen vara ganska räddhågsen och nervös, men i den senare bör det bli diskussion om vad som händer egentligen och vad som skall hända nu. Sigge, Håkan och Torsten kommer att vilja vända hem igen och försöka glömma vad som hänt, men Lena vill tvärtom. Tanken är att en slags maktkamp skall utspelas här. Lena kan förhoppningsvis vända på samtligas argument från den första scenen även om motivet nu kan tyckas vara ett annat. De andra är väldigt spaka och vet inte riktigt vad som är verklighet och inte. Detta är en fruktansvärt viktig scen i scenariot. Det är viktigt att Lena vinner den här diskussionen eller att hon kan övertyga dem en och en under natten. Det är viktigt att ge intrycket att Lena är stark och egen och att de andra är fattiga och inte riktigt har egna viljor. Lena har på något sätt blivit Thurneman istället för Sigge och de andra kan inte riktigt stå emot. Förhoppningsvis kommer detta naturligt från scentexterna, men spelaren kan också komma att behöva en hel del hjälp. Egentligen finns det ju ingen återvändo. De kommer att få leva med detta hela livet och det finns inget sätt på vilket kvällens gärningar kan göras ogjorda – de kan lika gärna fortsätta och göra färdigt konstverket. På så sätt kommer man även att få pengar till att fly, kanske köpa sig ett nytt liv någonstans, även om minnena alltid kommer att finnas kvar.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Sent söndagen den 10 juni 1973, det är mörkt ute

Speciellt

Se ovan, se till att Lena är den som »går segrande» ur diskussionen om vad som skall hända härnäst, det vill säga huruvida de skall fortsätta eller inte. Se till att Lena har övervunnit dem innan natten är till ända. Sigge och Håkan spelar hon ut mot varandra, och efter natten kommer de förmodligen att vara lydiga svansar som

kämpar mot varandra om Lena. Torsten är ensam och kommer inte att vara något problem att övertyga. Han kan framhålla att det är hans bil etcetera, men faktum är att han inte längre litar på de andra. Han vågar inte lämna dem eller lämna dem ensamma. Vad säger att de inte kommer att lämna ut honom? Tvinga ihop dem i en grupp, oavsett vilka spänningar som skapas mellan rollerna. Se också till att de inte kör ned med bilen i något dike.

Avsluta scenen

Scenen går över i scenen Lena spelar ut Sigge genom att dessa går och lägger sig tillsammans på sin säng (Thurnemans gamla, för övrigt) och Håkan och Torsten går till sitt. Låt inte detta hända förrän spelarna har ventilerat sina åsikter ordentligt.

Lena spelar ut Sigge

Inledningstext

Lena hade sett ut rummet åt dem. Det var det enda rum som hade en någorlunda fungerande dörr och en säng som var bred nog åt dem båda.

Överkastet var gult, kanske hade det en gång varit vitt.

Sigge låg tryckt intill väggen. Lena satt på sängkanten i färd med att ta av sig skorna. Håkan och Torsten hade förmodligen redan somnat. Hon ställde skorna på en gammal tidning, drog av sig stumporna och hängde dem över skoskaften. Sedan sköt hon in tidningen under sängen. Man kunde tydligt se konturerna av Siggas kropp från undersidan. Några järnresår var trasiga och fjädrarna hängde lösa och svängde när Sigge rörde sig. Det lät nästan som om han snyftade.

Hans kläder låg slängda över en gammal brudkista. Hon vek ihop dem och lade dem i en hög på kistlockets vänstersida. Byxorna, skjortan, kalsongerna. Sedan lade hon sina kläder i en likadan hög bredvid och kröp ned till honom under täcket.

Mål med scenen

I denna scen är det meningen att Lena skall visa Sigge vem det är som bestämmer. Lena och Sigge ligger ensamma i en säng och Lena är fortfarande upphetsad efter dagens händelser. Sigge är dock inte upplagd för sex utan han vill hellre prata av sig efter dagen. Lena kommer att »ge honom kalla handen» och småningom ljuga i honom en historia om att hon är gravid. Meningen är att scenen skall sluta med att de mer eller mindre gemensamt skall komma fram till att Lena skall älska med Håkan även om Sigge kanske inte är speciellt förtjust i idén. Denna scen bör, precis som med andra scener där samtliga spelare inte är med, inte ta för lång tid så att de andra spelarna »tappar farten», speciellt om spelarna är trötta redan från början.

Roller

Sigge och Lena

Tid

Natten till måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Var aktsam på hur mycket du måste hjälpa Lena och Sigge att göra en bra scen tillsammans med det material och innehåll som avses.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att Lena går över till Håkan i soffan. Detta är scenen Lena fångar Håkan.

Lena fångar Håkan

Inledningstext

[saknas, eventuellt spellearimprovisation]

Mål med scenen

Precis som målet med föregående scen var att Lena skall »ta makten över Sigge» är denna scens mål att »Lena skall ta makten över Håkan». Lena kommer naken ut till Håkan där Håkan ligger och sover på en sunkig soffa i vardagsrummet. Håkan blir alldeles till sig när Lena äntligen kommer till honom och eftersom dagen i övrigt har haft ett väldigt speciellt innehåll (minnena från seansen, mordet på poliserna) kommer han att bryta ihop och gråta. Målet är att de ändå skall älska och att Sigge och Torsten skall se detta. Håkan kommer att ha fått en liten bit av himlen efter detta. Han kommer att göra vad som helst för att få en bit till och således följa Lena i döden om så skulle behövas.

Roller

Lena och Håkan

Tid

Natten till måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Återigen har vi en »sexscen», denna gång mellan Lena och Håkan. Eftersom det knappast låter sig göras att spela scenen gör vi som i föregående fall och lämnar Håkan och Lena på soffan, låter oss ana vad de gör och går över till att beskriva

att både Sigge och Torsten hör vad som händer och ser på. Sedan kan vi föra tillbaka fokus på Håkan och Lena efter att de har älskat på soffan och avsluta scenen med Håkan och Lena som somnar i varandras armar. Scenen bör inte ta mer än ett par minuter att spela med alla diskussionen, Håkans sammanbrott och Lenas överslätande av situationen.

Avsluta scenen

Du bestämmer när scenen skall sluta vilket den gör genom att de somnar. Sigge går in till sig och väntar förgäves på Lenas återkomst och Torsten har inget för att stå kvar och titta. Nästa morgon väcker Lena Torsten och de ger sig iväg i bilen för att titta på Mathilda Blomkvists stuga. Det är viktigt nu att Torsten är mer eller mindre rädd för Lena, men innan denna scen skall spelas så introducerar vi **ÄLGJAKTLAGET**.

Älgjaktlaget #1

Inledningstext [Denna scen är endast en lästext]

Onsdagen den 13 juni, två dagar senare

Klockan var knappt kvart över sex när ljudet från den första bilen hördes genom skogen. Snart blev den också synlig mellan stammarna, en silvergrå pickup, Nilsson bil. Då och då skymtade den fram mellan träden, glänste till i morgonsolen och motorljudet blev starkare och starkare. Johansson betraktade bilen i tysthet och sög på sin pipa. Före detta extrapolisman Klintberg satt intill väggen på en vedlår och rengjorde en dubbelpipig hagelbössa mellan hostningarna som ibland blev så kraftiga att han var tvungen att stoppa en näsduk för munnen. Hans utandningsluft bildade små kondensmoln.

De första rapporterna om att en brun Ford varit synlig i trakten hade kommit från Larssons nere vid ån. Larsson själv hade ringt till Klintberg och rapporterat. Man gjorde ofta så, trots Klintbergs ständiga förmanande om att använda nödnumret, 90 000, men på något sätt var det tryggare att tala med Klintberg först, och låta Klintberg ringa vidare om han tyckte att det var värt något. I fallet Larsson tyckte inte Klintberg att det var det, att ringa vidare alltså. Larsson var svår på spriten ibland, det visste Klintberg, och nu efter gårdagens inslag i teve kunde man vara säker på att hela bygden skulle ringa om något visade sig som så mycket som liknande en brun Ford Taunus. Han noterade i alla fall tid och klockslag i sin skrivbok som han hade liggande vid telefonen och återgick till att dricka sitt eftermiddagskaffe.

Men när rapporterna blev flera, och även Karlbergs, Edströms och Skytt hört av sig med liknande observationer blev det litet för Klintberg att fundera på. Han plockade fram »Lokalkarta över Sala – Falun – Västerås» från Motormännen och gav sig på att med nålar markera var bilen gjort sig synlig under kvällen. Det var på tre olika ställen och vid olika tidpunkter. Han kavlade upp ärmarna och slog nödnumret.

Han fick tala med en sur extrainkallad poliskonstapel på vakten i Falun som hette Kolja. Denne talade om för Klintberg vad Klintberg redan hade räknat ut, att det av naturliga skäl var ont om polismän i trakten och att det inkommit så många rapporter om bruna bilar att polisen omöjligt kunde kontrollera alla. Den påläste polismannen kunde vidare läsa innantill från ett polisiärt PM att antalet bruna bilar i Salaområdet översteg ettusen och att »risken därför var oerhört liten att det observerade fordonet var relaterat till den senaste tidens händelser».

Klintberg härsknade till och fräste åt den sura vakthavande. Han hade minst sex observationer i sin skrivbok varav flera av män vars kunskaper om bilmodeller Klintberg kunde gå i god för om så skulle behövas. Den trötte polismannen lovade tillslut att skicka en bil till området för att göra ortsborna lugna.

Sent omsider infann sig polisbilen, fick en kopia av Klintbergs noteringar, en skiss av observationerna på Motormännens karta, en kaffetermos och ostsmörgåsar. Poliserna försvann med bilen men återvände mindre än en halvtimme senare, meddelade Klintberg att området var »grönt», som de uttryckte sig, och återlämnade termosen. Klintberg bad dem dra åt helvete. Hur fan skulle de ha hunnit genomsöka området på bara en sketen halvtimme?

När poliserna hade åkt gick Klintberg tillbaka in i huset igen och ringde Johansson och bad denne att samla ihop älgjaktlaget. Man bildade en telefonkedja och inom loppet av två timmar hade man kontaktat lejonparten. Telefonkedjan gav också vid handen två ytterligare rapporter, och när Klintberg placerade ut korresponderande nålar på kartan kunde man tydligt avgränsa ett område kring Storperstorgsgården. Klintberg hade måst ringa Johansson igen.

Nilssons bil svängde upp på gårdsplanen och fickparkerade mellan högarna av avlödade björkstammar. De skakade hand och inväntade de andra. Avlägset hördes ett dovt motorljud, förmodligen en vanlig personvagn, säkerligen Ljunglöf. Klintberg var färdig med bössan, svängde upp den över axeln med en van gest, och gick för att skaka hand med Nilsson. Nilsson erbjöd Klintberg en cigarett. Klintberg tog två. De drack sitt kaffe i tysthet och väntade.

[Denna lästext introducerar scenen älgjaktlaget som utspelar sig onsdagen den 13 juni 1973.]

Mathilda Blomkvists stuga

Inledningstext

Måndagen den 10 juni, i soluppgången

På skylten stod namnet »Västerfärnebo» med vita bokstäver mot blå bakgrund. Längre ned på samma stång hängde en annan skylt med texten »Akta Barn Kör sakta» i bjärta färger och ännu längre ned en wellpappskiva som farit illa av gårdagsregnet med texten »Välkommen hem mamma» i kladdkrita.

Strax bakom skylten stannade den bruna Forden och Lena och Torsten klev ur.

Västerfärnebo såg ut att bestå av en handfull hus belägna på vägens vänstersida och bakom skorstenen på ett gult skrytbygge steg solen upp och sken dem i ansiktet. Lena betraktade kartan, vände och vred på den så att den låg rätt i förhållande till vägen och åkrarna. »Här borta borde det ligga», sade hon och pekade på någon obestämbar punkt bland husen. Torsten gjorde en åkarbrasa och följde henne hack i häl.

Mål med scenen

Mathilda Blomkvists stuga brändes ned i Västerfärnebodramat för nästan fyrtio år sedan av Salaligan, ett brott som gav 6 kronor och 50 öre i byte eftersom gumman hade alla sina pengar på banken, tvärtemot vad ryktet sade. Det är en historisk plats för Lena och Torsten att besöka och när scenen tar sin början kommer de i bilen på den väg där Salaligan kom körande för fyrtio år sedan för att begå brottet. De stannar och märker att det faktiskt står en ny stuga på den plats där Mathildas stuga en gång stod. Nu är Torsten desperat. Han förstår att Lena är för stark för honom, speciellt som hon kontrollerar Sigge och Håkan, så han bestämmer sig för att försöka leda polisen på spåren. Han övertygar Lena om att de skall bränna ned stugan och på så sätt upprepa Västerfärnebodramat i hopp om att sätta polisen på spåret. Sedan har Torsten gjort sitt och saken ligger inte längre i hans händer. De bränner ned huset på ett eller annat sätt (se t.ex. Scenariot i korthet i Spelledarhäftet) och ger sig av från platsen. Torsten är starkt förvirrad och hade inte räknat med att det skulle finnas folk i huset. Han får förmodligen kalla fötter under tiden och försöker avbryta det hela men Lena är obevklig.

Roller

Lena och Torsten

Tid

Vid soluppgången måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Se till att Lena blir positivt överraskad av idén. Hon vill naturligtvis bränna ned huset och hon blir glad över att Torsten självmant kom med idén.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att Lena och Torsten försvinner tillbaka i Torstens mammas Ford Taunus. De anländer sedermera Sundsmargårdens lillstuga. Återfärden bör inte spelas eftersom Sigge och Håkan då blir överksamma. Vi tar istället en paus och spelar en scen som ligger ca sexton timmar framåt i tiden (ange gärna detta) – Hembesök hos Torsten.

Hembesök hos Torsten

Inledningstext

Senare samma måndag

Vilka förövarna än var hade de inte gjort sig några större besvär att vara diskreta. Tipsen hade varit rikliga, detaljerade och bevisade framförallt att den stora detektiven Allmänheten inte hade gått och lagt sig som folk natten till veckans första arbetsdag.

Förmodligen skulle uppgifterna inte leda längre än hit. Förmodligen var bilen stulen och förövarna långt borta, men man skulle aldrig säga aldrig, som det hette.

Följaktligen hade CG och Jörgen utrustat sig med sina tjänstepistoler och ett betryggande antal övertidsinkallade poliser från speciella terroriststyrkan och stod nu och tryckte ett kvarter från den villa där bilens ägarinna, för det var faktiskt en kvinna, enligt SPR – Statens Personuppgiftsregister – skulle bo.

Att normal procedur hade frångåtts, att Span alltså sluppit att kravla runt i kvinnans trädgård för att skapa sig en så kallad »överblicksbild», berodde på att SPR förutom adressen också lyckats spotta fram ett brottsregister som sträckte sig över de senaste åtta åren. Inga domar, åtminstone inga allvarliga, men kvinnan ifråga var av det slag som man gärna gjorde oanmälda besök hos, och sålunda hade åklagaren i pyjamas skrivit under husrannsakan bara för två timmar sen. Regnet slog emot CG:s trenchcoat där de tryckte alldeles intill ytterdörren. Om två minuter.

Mål med scenen

Nu skall spelarna ges en illusion om att polisen faktiskt är dem på spåret. CG och Jörgen mönstrar sina mannar och stormar huset. Spelarna vet förmodligen inte att det är Torstens mammas hus som de stormar såvida de inte lagt Torstens efternamn på minnet. Därinne finns Torstens mamma och en torsk som hon emellanåt tar upp på rummet för att finansiera sitt supande. De är bägge nakna och situationen är uppenbar eftersom det ligger ett antal sedlar på det spruckna glasbordet och torskens kläder är snyggt hopvikta och ligger på en stol. De blir båda väldigt överraskade, poliserna likaså. Sigge och Håkan spelar nu CG och Jörgen och Torstens mamma och Torsken spelas av Lena och Torsten. Vad som händer är ganska mycket upp till spelarna; förmodligen blir det något slags förhör med Torstens mamma och vad som händer med torsken är ointressant. CG och Jörgen kan inte komma ungdomarna på spåret här eftersom Torstens mamma inte minns någonting. Hon är full och oregerlig och väldigt kränkt av intrånget.

Roller

CG, Jörgen, Torstens mamma, Sexkunden och Torstens pappa

ROLLKORT: S25 (Jörgen), och H26 (CG).

Tid

Sent måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Det finns inga skrivna roller för Torstens mamma, Sexkunden eller Torstens pappa. Tanken är att du skall peka med hela handen på Lena respektive Torsten samtidigt som du berättar om Torstens mamma och Sexkunden i deras pikanta situation för att göra spelarna lika paffa som Torstens mamma och Sexkunden. Denna effekt får du naturligtvis inte om du överanvänt denna teknik tidigare. Se alltså till att chocka Lena och Torsten med att vara med i scenen när det är dags för detta. Använd dem alltså inte till poliser i scenen. Se också till att spelarna så småningom förstår att det är Torstens hus.

Avsluta scenen

Scenen slutar t.ex. med att Torstens pappa kommer hem (spelad av dig eller torsken om denne släppts eller skickats till stationen). Nu uppstår inte oväntat kaos och mitt i detta kaos ringer telefonen. Vi går då tillbaka till bilfärden i **MATHILDA BLOMKVISTS STUGA** precis när Torsten och Lena svänger upp på gårdsplanen.

Inför färden till Stockholm inleds scenariots tredje del där gruppen nu endast hålls samman av Lena. Nu präglas i stället stämningen av hjälplöshet och att de går ett öde till mötes som de inte kan påverka. Nu finns inte gruppen längre.

Bilfärd mot Stockholm

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

Denna scen utspelar sig efter Torstens och Lenas återkomst från nedbrännandet av Mathilda Blomkvists stuga. Nu är det dags för dem att ta sig till Stockholm med bilen. Detta är den femtioelfte bilfärden i scenariot så låt den inte ta så lång tid. Rollerna har förmodligen avhandlat det mesta så poängtera istället en tung och tryckt stämning. Försök få dem att sitta tysta och tungsinta så att bilfärden kan »gå fortare». De måste också fixa sprängämnen vilket lämpligen görs på ett vägbygge och ännu lämpligare inte spelas alls. De skall också fixa någonstans att bo och Sigge har naturligtvis redan hittat ett lämpligt ställe, historiskt placerat och nära till Vasagatan. Målet med denna scen är att de skall ta sig till Stockholm. Scenen är alltså helt fri för dig som spelledare att improvisera i, men förmodligen finns det bättre scener att dra ut på tiden på.

När de kommer till rastplatsen där de mötte poliserna är Lena trött på den tryckta stämningen i bilen och tvingar dem att stanna igen (en liten tunnel under riksvägen leder över till samma sunkiga rastplats med några skitiga träbord och rastplatstoaletten). Håkan är naturligtvis förvirrad eftersom Lena kom till honom igår natt men idag uppför sig som vanligt. Har det hänt eller drömde han bara?

På rastplatsen delar de på sig igen. Lena försvinner iväg på toaletten igen för att få vara ifred och snart ber Sigge och Håkan Torsten att gå så att de får vara ifred. Torsten letar upp Lena på toaletten, och här har vi scenerna **SIGGE OCH HÅKAN I BILEN #2** och **LENA OCH TORSTEN PÅ TOALETTEN #2**.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Scenen är väldigt löst definierad. Se till att den inte tar för lång tid och att de stannar på rastplatsen.

Avsluta scenen

Scenen delar sig i två, **SIGGE OCH HÅKAN I BILEN #2** och **LENA OCH TORSTEN PÅ TOALETTEN #2**, men sedan fortsätter den. Scenen avslutas med att de kommer till Stockholm, med dynamit och med en bokad övernattningslägenhet vid Odenplan.

Håkan och Sigge i bilen #2

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

I denna scen är det Håkan som inleder ett privat samtal med Sigge. Han berättar om Lena och hans eskapader och Sigge avslöjar hur det egentligen ligger till eftersom han inte står ut med tanken på Lena och Håkan tillsammans. Scenen kan säkerligen innehålla gräl och hårda ordväxlingar men inte mer våld – det har varit nog med våld för ett helt liv den sista tiden. Scenen borde vara kort och koncis och gärna utspela sig samtidigt som **LENA OCH TORSTEN PÅ TOALETTEN #2**.

Roller

Sigge och Håkan

ROLLKORT: H27.

Tid

Måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Ingenting.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att Lena och Torsten sluter upp med Sigge och Håkan – de blir antingen hämtade eller så kommer de tillbaka efter att ha varit på toaletten tillsammans.

Lena och Torsten på Toaletten #2

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

I **LENA OCH TORSTEN PÅ TOALETTEN #2** gör Torsten ett sista desperat försök att få Lena att avstyra det hela. Lena blir väldigt besviken och hotar Torsten till livet

med Håkan och Sigge om han inte tar sig i kragen. När hon tar till hotparagrafen får det effekt och Torsten börjar kräkas hejdlöst i en av toaletterna. Lena tröstar honom, håller sin hand under hans panna när han kräks och baddar hans mun med det av socialstyrelsen godkända, grova toalettpapperet. Sedan återvänder en spak Torsten och en stark Lena till bilen igen.

Roller

Lena och Torsten

Tid

Måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Väldigt litet av vad scenen skall innehålla finns beskrivet på rollerna. Det finns en viss risk att Lena (om spelaren tolkar sitt rollhäfte konstigt och felaktigt) börjar med att berätta en massa saker för Torsten. Det skall hon naturligtvis inte göra – det skall vara en reaktion på Torstens »svek», det vill säga hans försök att övertala Lena att avstyra det hela. Först när Lena fått klart för sig att Torsten inte är så svag och kontrollerbar som hon trott är det dags för henne att knäcka honom. Torsten har precis som Sigge och Håkan haft en väldigt jobbig period och orden som Lena viskar är tagna från seansscenen i stugan. Torsten har inte precis någon trevlig relation till vad som hände under seansen och sålunda bryter han samman och börjar kräkas hejdlöst.

Avsluta scenen

Scenen avslutas när samtliga roller är sammanförda. Den rinner alltså över i scenen som den är ett stickspår från – **BILFÄRD TILL STOCKHOLM.**

Älgjaktlaget #2

Inledningstext

När den sista bilen svängde upp på gårdsplanen ställde sig Klintberg på vedlåren intill bodväggen. Klockan visade på strax före sju och det såg ut att bli en härlig morgon. Solen hade börjat värma och det knäppte litet behagligt i plåttaket. Klintberg skrapade med fötterna mot vedlåren så att gruset under skorna rev mot träet i locket och förde kåsan mot munnen. Kaffeångorna syntes ännu tydligt i morgonkylen och värmen från muggen var behaglig mot de kalla fingrarna. Han kliade sig i sin gråsprängda skäggstubb och tittade på sina män. Där var Johansson, förstås, alldeles bredvid honom lutad mot bodväggen. Johansson, jaktlagets gamle man och ägare av gården, och vedlåren. Palmgren, som tog en snus ur en gammal kaffeburk som

Lundgren skickade runt, Nilsson och Ljunglöf. Och så elva andra, sjutton inalles. På andra sidan gården sträckte sig en åker bort mot Storpersstopsgårdens marker.

Mål med scenen

I denna scen befinner vi oss på gårdsplanen till Nilssons gård strax utanför Morgongåva. I brist på polismän i trakten efter polismorden har man samlat ihop älgjaktlaget för att genomsöka skogarna. Trots att ingen sagt något – vare sig i tidningar eller i tevenheter – om att Salaligan tycks ha återuppstått är detta allmän kunskap i trakten. En brun Ford har syns till i trakten och invånarna i den lilla byn har redan lagt ihop två och två. De vet alltså vilka det är de har att göra med, men exakt vilka som ingår i ligan, hur många de är, eller att det rör sig om en handfull ungdomar, vet de inte.

Polismyndigheten är kraftigt underbemannad och eftersom man inte vet någonting med säkerhet har endast en bil passerat genom byn, två polismän har i all hast besökt några av de platser där bilen syns till och sedan har polismakten gjort sitt. Detta räcker uppenbarligen inte för byborna som beslutar sig att ta lagen i egna händer och finkamma skogarna. Sagt och gjort samlar man ihop sjutton man ur älgjaktlaget och delar in sig i fyra grupper och fyra man plus extrapolisman Klintberg som egentligen är sjukskriven för kronisk bronkit. I scenerna **ÄLGJAKTLAGET #1-3** följer vi detta förlopp och i ~#2 i sviten befinner vi oss alltså på gårdsplanen till Nilssons gård strax utanför Morgongåva. Klintberg mönstrar sina mannar, talar om hur man skall dela upp sig och man ger sig av mot den plats där bilen senast siktades – Storpersstopsgårdens ägor. Man delar upp sig i fyra grupper för att täcka in fyra kvadratiska områden som Klintberg markerat ut i kartan.

Scenen innehåller inga dramatiska moment, mer än att man kan låta männen från jaktlaget hitta bilen – Torstens mammas bruna Ford Taunus. Låt dem vandra genom skogen på led, samtala litet och äta. Scenen är dels tänkt som en avkoppling mot det övriga scenariot men också som ett spänningsmoment. Poängtera att de inte är vana att jaga byten som kan tänkas skjuta tillbaka. Kanske kommer de att hitta Salaligan! Gör dem gärna nervösa, eller spela på den stämning som infinner sig. Se till att hålla parallellhandlingsscenerna så korta så att spelarna inte rotar sig för mycket i den nya handlingen att det blir jobbigt att gå tillbaka till ursprungshandlingen igen.

Roller

Nilsson, Palmgren, Ljunglöf, Johansson och Klintberg (som spelas av spelledaren)

Tid

Onsdagen den 13 juni 1973 någon gång på morgonkröken

ROLLKORT: s29 (Palmgren), L30 (Ljunglöf), H31 (Nilsson) och r32 (Johansson).

Speciellt

Lämpliga bränslen för scenen är att låta dem hitta Torstens mammas bil. Att äta en bit kan också vara ett bra avbräck. Klintberg må vara poliskonstapel men främst är han Morgongåvabo. Detta innebär att han t.ex. se mellan fingrarna för Nilssons hembrända.

Avsluta scenen

Scenen avslutas genom att spelledaren tvärt bryter den. Vi skall plocka upp tråden på exakt samma ställe i **ÄLGJAKTLAGET #3**. För att göra detta så tydligt som möjligt kan det vara bra att avsluta scenen med en händelse eller en mening som alla kan minnas och sedan upprepa den precis i början av **ÄLGJAKTLAGET #3**.

Yoga-övning enligt Håkan

Inledningstext

Håkan hittade inte i Stockholm. Senast han varit här var nio år sedan och av den resan mindes han litet eller inget. Han försökte minnas från kartan var han befann sig, han gissade på Sergels torg, men en gammal dam i tajt joggingoverall med en ful liten hund talade om för honom att han var på väg mot Odenplan. Hur dessa två namn förhöll sig till varandra som platser på en karta visste han inte, och kunde heller inte bry sig mindre. Han passerade ett antikvariat och en hälsokostbutik där expediten vinkade igenkännande. Ett fik spelade en bekant låt med Kaptenen. Han roade sig med att inte gå på kanterna mellan plattorna på trottoaren och kom ut på Odenplan. Han tog sikte på en taxistolpe och fortsatte gå.

Mål med scenen

Mot slutet av föregående scen försvinner Håkan för att genomföra ett taximord i samma stil som Thurneman 1930. Anledningen till mordet är Lena. Håkan vill »vinna över Sigge på Siggas hemmaplan» och gör detta genom att själv kopiera ett brott ur Salaligan. Han beställer en taxi och lurar ut bilen på småvägar kring Stockholm innan han till slut likviderar taxichauffören. Taxichauffören är trevlig och språksam och Håkan kommer att få grava problem med att likvidera densamme. Småningom lyckas han i alla fall, gömmer liket och taxin i en skogsdunge och tar sig tillbaka till övernattningslägenheten där de andra väntar.

Scenen bör inte ta för lång tid, men tillräckligt länge för att taxichauffören skall få tillfälle att presentera sig och för Håkan att vändas i baksätet. Precis som vid de tidigare morderna mår Håkan fruktansvärt dåligt och när han kommer hem kollapsar han och gråter och berättar vad han har gjort. Torsten bör ta detta väldigt dåligt, och

Sigge känner sig hotad. De kan höra på radio om de vill där dagens eko just basunerar ut att man funnit taxichauffören i skogen kring ett litet koloniområde. Det finns en viss risk att Håkan inte klarar av att genomföra dådet. Det är egentligen helt upp till spelaren vad Håkan klara och inte. Klarar Håkan inte att genomföra dådet kommer nog inte Lena att gå till honom istället för till Sigge senare.

Roller

Håkan och Taxichaufför #1

Tid

Måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

De två andra spelarna är överksamma under scenen. Om scenen drar ut på sig kan man t.ex. använda de andra spelarna som Håkans »samveten», eller helt enkelt låta en inre syn spelas upp för Håkan med de andra spelarna i. Författaren får gärna kliva in i handlingen här och knuffa Håkan över kanten med hjälp av reflektioner och kommentarer.

Avsluta scenen

Scenen rinner över i **PLANERANDET AV CENTRALPOSTSPRÄNGNINGEN** efter att man lyckats lugna ned Håkan.

Planerandet av Centralpostsprängningen

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation]

Mål med scenen

Detta är planeringsscen nummer två och bör således inte ta speciellt lång tid. I denna scen skall de planera sprängningen av Centralposten på Vasagatan och rånet av Handelsbanken litet längre ned på samma gata, på motsatt sida. Sist spelarna planerade någonting snuvades de på konfekten genom att själva morden inte spelades och det är fullt möjligt att de tror att så blir fallet även denna gång. Med detta i åtanke är det möjligt att de inte är speciellt upplagda för en lång och ingående planeringsscen och det skall du heller inte ge dem. Låt dem bara snabbt gå igenom planen – ju mindre förberedda de är på händelserna när de småningom tvingas spela dem dess bättre – och fokusera mer på hur de känner sig och stämningar dem

Om Håkan inte klarar av att genomföra taximordet bör du ta bort sidan H22 ur Håkans rollhäfte.

ROLLKORT: H33 och T34 (Taxichauffören). Håkans kort skall ges i samband med att de kommer till stan. Håkan skall själv be att bli avsläppt.

emellan. Det är ju trots allt detta som är intressant att spela på. Planeringen slutar med att de går och lägger sig och att Lena väljer att sova med Håkan igen.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Måndagen den 11 juni 1973

Speciellt

Det finns kartor till denna scen, precis som till Planerandet av polismorden. Eftersom de snart skall »vakna ur en ond dröm» är det viktigt att ge dem en känsla av att ödet tvingar dem att göra detta, att de inte har några val, att de drivs mot sin egen undergång av något starkare än dem själva. Befria dem sedan från denna känsla när de vaknar upp i **DRÖMSCEN #2**.

Avsluta scenen

Scenen avslutas inte med att spelarna går och lägger sig. Där skall Lena välja att gå och lägga sig hos Håkan igen, med mer eller mindre hjälp från spelledaren att fatta beslutet. Nästa morgon vaknar de och det är dags för en seans efter frukosten.

Seans enligt Lena

Inledningstext

[saknas, eventuellt spelledarimprovisation, eventuellt meddela att det är tisdagen den 12 juni 1973]

Mål med scenen

Nu är det dags för en ny seans. Efter denna seans skall Torsten, Håkan och Sigge återigen vara påverkade på ett sådant sätt att de blir känslökalla och mer eller mindre redskap för Lena. I scenen skall Lena välja ett nytt medium och sedan genomföra en ny seans. Hon tänder under rökelsekaret igen, håller Thurnemans oljor och annat i det och snart sprider sig den tjocka gula ångan igen i övernattningslägenheten. Precis som föregående seans äter sig ångan i dem och de slås till marken som vore de sövda med narkos. Nu drömmer de igen och handlingen glider över in i **DRÖMSCEN #2**.

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

Tisdagen den 12 juni 1973

Speciellt

Ingenting.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att de slås till marken bedövade av ångan och att de återigen börjar drömma.

Drömscen #2

Inledningstext

När Torsten sträckte ut handen slog den emot något. När han övervunnit sin rädsla så pass att han vågade sträcka ut handen igen och känna på det kände han en skrovlig, buktande yta. När han plötsligt fick en sticka i handen förstod han att det var trä. Det doftade instängd och stillastående luft. Någonstans i beckmörkret rörde sig något, något andades alldeles intill honom. Han skrapade med fötterna i marken. Någon grep tag i honom bakifrån, släppte omedelbart och kom upp alldeles intill honom. Det luktade människa; svett och parfym. »Lena?»

Mål med scenen

När de somnar befinner de sig alla i samma stuga som Drömscen #1 utspelade sig i. Det är fullkomligt beckmörkt (om spelpasset går på förmiddagen och det är omöjligt att göra rummet beckmörkt rekommenderar jag skoltoaletter – en nedsläckt toalett på fem personer blir både mustig och intim på fem minuter) och de har svårt att förstå var de är. De har en vag föraning om att de drömmer. De är inte längre tyngda av känslan att de leds mot ett förbestämt mål vilket gör att ingen av dem längre behöver känna att Lena styr eller kontrollerar dem. Detta skulle kunna leda till en intressant diskussion, men det behöver det heller inte göra. Få gärna spelarna att känna sig utsatta, och speciellt Lena att känna sig osäker. Dra inte ut på detta speciellt länge och se snart till att de ser ett fjärran ljus att styra efter. När de kommer ut i ljuset vaknar de i stugan på samma sätt som de gjorde efter den första seansen. Försök att få spelarna att tro att ingenting av det som skett mellan **DRÖMSCEN #1** och ~ **#2** verkligen har hänt och gör dem lättade och lyckliga över detta. De är inga mördare längre! Lena är sitt vanliga jag och är lycklig tillsammans med Sigge. Låt dem tro att de har fått en »ny chans» att välja väg – skall de följa i Salaligans och Thurnemans spår eller skall de helt enkelt ge sig av hemåt igen. De kan naturligtvis besluta sig för något annat också, att åka på semester, så långt so m bilen tar dem eller något annat, men se bara

Detta är del fyra i scenariot där *gruppen* återigen skall återupprättas och spelarna har vägval och helt enkelt är mer eller mindre lyckliga människor.

till att de så småningom kommer förbi rastplatsen igen. Lena måste gå och de stannar på rastplatsen för tredje gången detta scenario. När Lena kliver in genom dörren till rastplatstoaletten kommer hon tillbaka in i verkligheten igen, det vill säga tillbaka till övernattningslägenheten. Hon blir nu Lena igen och kallar omedelbart tillbaka Sigge, Håkan och Torbjörn till övernattningslägenheten genom att ruska dem och örfila dem så att de vaknar. I drömmen blir detta att Lena ropar på dem från rastplatstoaletten och man får förmoda att rollerna kommer springande. När Sigge, Håkan eller Torsten kliver in i rastplatstoaletten blir denne förflyttad tillbaka till vardagsrummet.

Om spelarna verkligen förstår hur mycket deras roller njuter av att inte vara mördare längre kan denna scen få ta den tid den tar, det finns mycket att säga i bilen – inte minst analyser det faktum att de alla faktiskt haft samma dröm. De borde inte bara konstatera det faktum att de drömt allt och gå vidare eftersom drömmen har varit alltför verklig och mycket har hänt som det nästan känns befogat att be om ursäkt för. »Var det verkligen din avsikt, Sigge, att vi skulle åka hit för att utföra de här mordena?»

Roller

Sigge, Lena, Håkan och Torsten

Tid

I drömmen är det direkt efter den första seansen, det vill säga morgonen den 10 juni

Speciellt

Återgången till verkligheten kan naturligtvis ske på något annat sätt men det är bra om Lena är den som först vaknar och blir den som kallar dem tillbaka till verkligheten. Det behöver naturligtvis inte ske just vid rastplatsen även om denna bör bli ett kärt återseende för spelarna vid det här laget och därför är en trolig plats att återvända till i drömmen.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med att de återgår till verkligheten och scenen **TAXI TILL CENTRAL-POSTSTATIONEN**. Se ovan.

Taxi till centralposten

Inledningstext

Sprängämnen var placerade i ett par diskreta väskor av äldre snitt som Sigge köpt billigt på en loppmarknad. Den första var en gammal Samsonite-portfölj i skrovlig, svart plast med kodlås och slitna dokumenthållare i läder inuti. Koden var satt till

1018 på Håkans förslag efter siffrorna på fallskärmarna i lektionssal 601. Den andra var en gammal sportbag med postens emblem med nötta handtag och fyra små plastben att stå på. Den tredje var en trettioliters genuin läder-väska utan några större skavanker. De innehöll alla dynamit i vikterna tre, fyra respektive åtta kilo. Läderväskans laddning, den största, var den enda som begåvats med tidsutlösning. En fjäderdriven klocka var kopplad till en utlösningmekanism i Sigges design. Tiden var satt till fem minuter över tolv, lunchtid efter en långhelg. De små väskornas laddningar skulle utlösas av den störres detonation. Hur det skulle fungera i praktiken fick framtiden utvisa.

Torsten bar läderväskan i handen och Sigge följde efter med postväskan. Efter i trappan kom Håkan med Samsonite-portföljen och efter honom Lena. De öppnade portarna och gick den väntande taxin till mötes.

Mål med scenen

Detta är ytterligare en kort scen. Den skildrar rollernas färd från sin övernattningslägenhet till centralposten i taxi. Taxifärden sker av två anledningar: dels är det tungt att släpa över femton kilo dynamit genom stan och dessutom är det viktigt att bli sedd av så få människor som möjligt. Om Håkan inte likviderade taxichauffören i scenen Yoga-övning enligt Håkan är det samma chaufför i denna scen, annars är det en annan chaufför som naturligtvis frågar om de har »sett till den här mannen» och visar en bild på taxichauffören som Håkan slog ihjäl eller kanske till och med en fantombild på Håkan (som inte är speciellt lik). Om de har sett till den döde vill taxichauffören ha upplysningar för att skapa en bild av dennes förehavanden de sista timmarna innan han dog. Man vet inte ens var han tog upp Håkan!

Färden till centralposten går annars smidigt och taxichauffören vill gärna hjälpa till med väskorna.

Roller

Sigge, Lena, Håkan, Torsten och en taxichaufför (ny eller gammal, spelad av spelledaren)

Tid

Tisdagen den 12 juni 1973 klockan 11 ca

Speciellt

Denna scen kan vara lämplig att skära bort i händelse av tidsbrist.

Vid återkomsten till verkligheten återgår stämningen till att vara desperat och tryckt igen. De är inga lyckliga människor och *gruppen* existerar inte.

Avsluta scenen

Färden avslutas när taxin stannar utanför centralposten och bagaget hämtas ut ur bakluckan. När rollerna passerar in genom dörrarna till centralposten bryter vi scenen för att spela Hembesök hos Sigge.

Hembesök hos Sigge

Inledningstext

Besöket hos Lagerberg, Ann-Katrin, 46, hade knappast givit mycket av värde. Man hade spunnit vidare på två teorier. Teori nummer ett: bilen var stulen och sonen, 23, och dennes kamrater satt och tryckte någonstans och skämdes alldeles för mycket för att ringa hem. Teori nummer två: sonen och hans kamrater var de verkliga förövarna. Teori nummer etts problem var sonens benägenhet att ringa hem dagligen och teori nummer tvås problem var avsaknaden av motiv. Den outtalade teori nummer tre var naturligtvis att ungdomarna, sonen och hans kamrater, hade gått samma öde till mötes som poliserna, men kropparna hade ännu inte återfunnits och varken CG eller Jörgen ville arbeta utifrån så negativa utgångspunkter. Dessutom stödde flera vittnesrapporter teori nummer två även om dessa var både osäkra och på flera punkter tveksamma. Man hade således beslutat göra ytterligare ett hembesök.

På femte våningen bodde enligt tavlan i porten Knutsson, Sigvard. CG och Jörgen avancerade sakta uppför trapporna.

Trappuppgången var målad i vitt med röda och blå målarfärgsstänk. Akustiken var klanderfri och dunset från en soppåse i sopnedkastet ekade i trapphuset i nästan en minut efter att den landat.

Femte våningen såg precis ut som de fyra föregående: fyra dörrar, en i varje ända av trappavsatsen, en i mot trappuppgången och en mot uppgången mot nästa våning. Den som vätte mot dem när de kom upp var märkt Knutsson med en klisterlapp. CG och Jörgen intog sina positioner på varsin sida om dörren och ringde på.

Mål med scenen

Målet med scenen är att minska förtroendet för Siggas sprängämnesexpertis inför vad som komma skall. CG och Jörgen har på polisens vis lyckats med att lägga ihop ett och ett och slutligen letat sig fram till Siggas lägenhet i Linköping ungefär samtidigt som Sigge, Lena, Håkan och Torsten kliver ur taxin vid centralposten i Stockholm. De tar sig in i lägenheten som visar sig vara slarvigt apterad. Laddningen som skulle explodera exploderar inte och poliserna kan pusta ut. De kan nu genomsöka Siggas lägenhet och om spelarna vill, hitta Siggas hylla om Salaligan och till och med något

som beskriver brotten och planerandet av desamma. Om de gör detta så borde de ringa och varna kollegorna i Stockholm.

Om CG och Jörgen förstår vad som skall hända i Stockholm och ringer kommer följande att inträffa: När Sigge, Lena och Håkan har lämnat Torsten ensam på Centralposten kommer poliser att kliva in på posten och börja föra ut folk. De kommer att ha någon förevändning och Torsten måste alltså ta till alternativplanen, gå in på Centralstationen och ställa väskorna i vänthallen där istället. Torsten kommer ut oskadd med bara åtta kilon av dynamiten och kan gå över till Centralstationen tvärs över gatan. Detta kan spelas eller inte.

Roller

CG och Jörgen

Tid

Tisdagen den 12 juni 1973 klockan 11 ca

Speciellt

Denna scen kan vara lämplig att skära bort i händelse av tidsbrist. Observera också vilken inverkan på händelserna i centralposten denna scen kan få.

Avsluta scenen

Om CG och Jörgen hittar Salaligan-hyllan, läser och förstår vad som skall ske slutar scenen lämpligen med ett telefonsamtal till Stockholm (som inte spelas). Annars slutar scenen med att en underkonstapel kommer upp till lägenheten och meddelar att Centralposten har sprängts i luften. Handlingen fortsätter då i scenen **BANKRÅ-NET**.

Bankrånet

Inledningstext

Alla rutor skakade och skrällde, luften fylldes av mullret från explosionen ackompanjerat av ljudet från rutor som spräcktes och ljudet av glassplittret som slog som en hagelstorm mot trottoaren och vägbanan.

Människor slogs till marken av ljudet med spräckta trumhinnor; glasbitarna regnade över dem och slog upp sår i deras kroppar. Människor skrek rakt ut och när ekot från smällen dött bort hängde fortfarande nervösa rop kvar i luften. Människor myllrade ut mot utgången och ljudet av sirener hördes, om än långt borta.

Mål med scenen

Förhoppningsvis är spelarna inte beredda på att faktiskt spela bankrånets, med det skall de. Sigge, Lena och Håkan kliver in genom dörren precis klockan tre minuter över tolv och mycket riktigt smäller det längre ned på Vasagatan två minuter senare. De flesta springer ut på gatan för att se efter vad som händer, och då passar de på att regla dörren, inifrån och meddela att det finns en bomb i rummet. Alla skall lägga sig ned på mage på golvet och alla kassörskor skall omedelbart ställa sig upp med händerna över huvudet. Lena sköter hand om människorna i kundlokalen medan Håkan och Sigge tar sig över diskarna och knuffar sig fram till valvet. Mycket kan hända nu. Både Håkan och Sigge är vanvettigt förälskade i Lena och båda kan komma på tanken att ta livet av den andre när de är utom räckhåll för Lenas blickar, inne i valvet. De kan till och med komma att ta båda sina liv, eller helt enkelt satsa på att leva båda två. I värsta fall kan Lena få för sig att göra någonting dumt. De tar bara en symbolisk summa och försvinner sedan ut genom bankens portar. Om båda männen är vid liv tar en av bankens väktare upp jakten på dem och skjuter efter dem och träffar Sigge i benet. Sigge skriker till och ramlar ihop. »Lena» vrälar han och Lena vänder sig om springer emot honom. När hon är bara en meter ifrån honom skjuter hon honom i ansiktet och försvinner sedan tillsammans med Håkan.

Roller

Sigge, Lena och Håkan.

Tid

Tisdagen den 12 juni 1973 klockan 12:05

Speciellt

Efter scenen är bara Lena och en annan manlig roll vid liv. Om Håkan och Sigge tar livet av varandra i banken överlever Torsten sprängningen, annars omkommer Torsten i sprängningen, förmodligen med avsikt. Om både Håkan och Sigge kommer levande ur bankvalvet inträffar det som beskrivits ovan. Helst överlever Håkan, men det är inte nödvändigt. Se till att Lena inte gör någonting dumt, Lena skall vara vid liv efter scenen.

Avsluta scenen

Se ovan. Scenen bör sluta med att rånarna försvinner till fots i folkvimlet.

Älgjaktlaget #3

Inledningstext

Senare, onsdagen den 13 juni

Nilssons stövlar läckte. När han stegade fram genom några sankigare partier av skogen sjönk han ena stövel ned och fastnade. När han drog upp benet satt stöveln ohjälpligt kvar i myren och han föll på ända. Palmgren skyndade till undsättning. Nilsson stod med sin ena fot på Palmgrens känga emedan Palmgren drog upp Nilssons stövel ur kärret. Nilsson hade röda sockor som dröp av väta när garnet pressades mot Palmgrens känga av Nilssons tyngd. Han stoppade ned sockan i stöveln igen och de fortsatte. Mellan träden syntes Johanssons ryggsäck. Trots sin ålder var Johansson vid extremt god vigör. Han tog sig fram genom skogen utan att klaga på sin packning (som var större och förmodligen tyngre än någon annans) och utan att göra alltför mycket oväsen. Den som kom på efterkälken var Klintberg som hela tiden fick göra pauser för hostningarna som blev fler och värre. Han hade dragit ned dragkedjan på sin Helly-Hansen och när hostattackerna kom stack han ansiktet innanför tröjan och hostade. Det dämpade ljudet effektivt och det lät bara som en dämpad harkling. Ljunglöf gjorde honom sällskap där han gick i tysthet fem sex meter ifrån. Klintberg gjorde ideliga pauser med förevändningen att han måste kontrollera kartan. Hans kondition var minst sagt usel, även för en före detta extrapolisman.

Det som verkat som en lovande solskensdag hade visat sig vara det motsatta. Snart hade ett molntäcke drivit in österifrån (var annars) och ett lätt regn hade blött upp markerna och jägarna. Då och då gjorde regnet små uppehåll och solen tittade fram, men bara länge nog för att lura dem att ta av sig sina regnställ och sydvästar. Snart satte det igång att regna igen.

Nilssons stövlar smackade lätt för varje steg han tog. Han stannade, krängde av sig stöveln och vände den uppochned.

Mål med scenen

I denna scen upptäcker jägarna ett spår av kläder som leder fram till en liten stuga (för övrigt ganska lik den där **DRÖMSCEN #1** utspelades). Exakt vad jägarna gör här är väldigt svårt att förutse, men förhoppningsvis tror de inte att de har med Salaligan att göra. »Det verkar ju bara vara några ungdomar.» De kanske rycker på axlarna och går vidare eller så väntar de på att »de skall bli klara därinne». De kanske bestämmer sig för att storma stugan. I det sista fallet bryter du scenen precis när de slänger upp dörren. Låt dem tjafsa litet om vad de skall göra, ge dem kanske lite infallsvinklar och

så tankar och idéer till dem innan de fattar sitt beslut. När de vänder ryggen om och går, eller vad de tar sig för, bryter du scenen.

Roller

Nilsson, Palmgren, Ljunglöf, Johansson och Klintberg (spelas av spelledaren)

Tid

Onsdagen den 13 juni 1973 direkt på Älgjaktlaget #2

Speciellt

Denna scen bör vara väldigt kort, bara en eller ett par minuter. Det står förmodligen klart för spelarna att slutet närmar sig och vi skall inte försöka blåsa liv i någonting döende här.

Avsluta scenen

Scenen avslutas med lästexten **AVSLUTNINGSTEXT**. Observera hur avslutningstexten går samman med slutet på denna scen.

Avslutningstext

Nu började det regna igen. Små droppar rasslade mot lövverket ovanför deras huvuden och slog mot stugans tak. Solen bröt genom molnen på sina ställen och det gnistrade i dropparna. Ett milt sommarregn. En kall vind blåste mellan träden, det var en kylig och ruggig juni-onsdag.

Nilssons stövlar klatschade när han satte ned fötterna och han fällde åter upp sydvästen. Det smattrade mot den gröna platen av regndropparna. Johansson tog täten.

På stuggolvet låg mycket riktigt en naken manskropp. Genom springan kunde man bara se den bakifrån, från halva ryggen och nedåt. Vad man inte såg var axlarna och huvudet. [Håkans] armar var utsträckta och han låg obekvämt med armbågen mot höften. Högerarmen hängde ned i golvet och fingrarna spretade över tiljorna. Snart skulle likstelheten föreviga ställningen. Ansiktet var bortskjutet av en kula som tagit strax nedanför vänster öga. Kulan hade sugit med sig ögat, kinden och en stor del av näsan med sig in i ansiktet. Blodet hade runnit ut över golvet och ned mellan plankorna. Det hade ännu inte stelnat riktigt. Satte man stöveln i det skulle den bryta genom det koagulerade ytskiktet. En tom revolver låg alldeles framför honom.

Litet längre bort, utom synvinkel från springan i väggen rörde sig någonting. Ett par nakna kvinnoben tycktes hänga i luften, sprattla frenetiskt. En vält stol låg strax under dem. Futtiga fyra centimeter skiljde täspetsarna från den liggande stolsryggen.

Det är inte nödvändigtvis Håkan.

Ett skärp var fastsatt i en av taknockarna med grova spikar genom de två yttersta skärphålen. Innan skärpet spikats fast hade spännet trätts på och på så sätt bildades en ögla eller snarare en snara. Den löpte runt Lenas hals.

Sakta hade den dragits åt av hennes desperata ansträngningar att nå stolsryggen. Lädret hade veckat sig, fastnat i spännet, sakta tryckt samman hennes luftrör så att hennes andhämtningar låtit som hesa stönanden, innan den helt strypts av.

Hennes ben har slutat att sprattla nu; hennes kropp svänger sakta av och an i skärpet och hennes ansikte blir blåare och blåare. Hennes ena hand har klämts fast mellan skärpet och hennes hals, och den andra hänger löst vid hennes sida. Pulsen blir svagare och svagare; slår allt mer sällan: nu ... nu ... .. nu ... .. nu ...

Ta allt längre pauser och läs tystare. Tanken är att detta skall tajmas med Ljud- & musiktemat.